

GAZETA KRAKOWSKA

N^{ro}. 59.

W NIEDZIELĘ DNIA 24. LIPCA 1799.

IZ Wiednia d. 17. Lipca.

Do Nru 57. tutejszey gazety wyszedł dziś 37. następujący nadzwyczajny dodatek.

„Podług doniesienia przez F. Z. M. barona Kray pod d. 10. t. m. opanował F. M. L. Ott, dnia poprzedniczego po trzech dniowym bombardowaniu zamek Urbano przez kapitulacją. Zostawiającemu tam nieprzyjacielskiemu garnizonowi 2700 ludzi żonemu pozwolono wolne wyjście pod warunkiem nie służenia przez 6. miesięcy przeciw nam. W miejscu tym znalazł F. M. L. Ott. 30. armat, wielkie zapasy amunicyi i żywności. — F. Z. M. Kray aby nie był przy otwarciu paralel i w dalszych robotach przed Mantuą wstrzymywany, u myśli stojącą przed fortecą mocno od nieprzyjaciela armatami i wojskiem osadzoną wieżę Ceresę szturmem zdobyć. Przedsięwzięcie to zostało d. 10. w tym sposobie skutecznem. — F. Z. M. Kray przeznaczył do tego 24. armat i haub. i batalion Lattermana, i batalion Guilay i

oddział d'Aspre i Tyrolskich strzelców. Dla poparcia tych były dwie dywizye wspomnionych regimentów postawione. Przedsięwzięciem dowodził pułkownik Riidt od Lattermana pod komendą generała hrabiego St. Julien. Stosownie do wydanych rozkazów od F. Z. M. Kray, zaczęto ze wszystkich armat i haubic do wieży ognia dawać, po kilku zaś wystrzałach przypuszczono po 50. ludzi ochotników z każdego batalionu szturmu, i tym sposobem zdobyto w krótkim przeciągu czasu wieżę, z mostem na Paiolo i z szturm, odparto nieprzyjaciela z znaczną stratą i porzuceniem 1. armaty, i haubicy i kilku hakownic aż do jego głównych w tyle między fortecą i tą wieżą leżących szanców. Rozrzucony już po większej części most, kazał F. Z. M. Kray przy ciągłym nieprzyjaciela ogniu tak z reszty innych szanców, i ku tej fortecy, spieszyć się sporządzić. Nasza w tej okazyi strata nie wynosi nad kilku zabitych i rannych, o czym doniesie się później. — Artylerya nasza dała w tej czyn-

ności podług wyznania F. Z. M. Kray pod zrzęcznym przewodztwem podpułkownika Reisner i czynnym przyłożeniem się wszystkich artylerystów w oczach F. Z. M. nowe dowody swej przedziwnej dzielności. Część artylleryi Rosyjskiej z korpusu jenerała Rehbindera, która dniem przedtym z Borgeforte przybyła, i dla której osobną baterią przy Pietole usypano, przyłożyła się chwalebnie z boku nieprzyjaciela do tego przedsięwzięcia. — Pułkownik Rüdte, kapitanowie Sommer od Lattermana i hrabia Lazar od Giulay dystengowali się przez dobre sprawienie się również jak porucznikowie Micheli od Lattermana i Möller od Giulay przez prowadzenie ochotników, z wszystkimi pod sobą mającemi żołnierzami. — Gdy przez mocny nasz ogień prawie wszystkie armaty w drugim szanclu zdemontowane i do uciśnienia się przywiedzione zostały wstrzymał F. Z. M. Kray na czas nieiaki i z naszej strony ogień, wydał natychmiast potrzebne rozkazy do usypania z przodu tego ważnego miejsca wiele baterii dla swego bezpieczeństwa i obrony.

” Jenerał jazdy Melas donosi pod d. 8 z Aleksandryi, iż gdy dniem przedtym trzecia bateria przed tamtejszą cytadelą ukończoną już i artylleryą osadzoną została, wkrótce zrobione będą parallele.

Z Paryża d. 5. Lipca.

Dyrektoryat mianował wyrokiem swoim pod d. 2 t. m. jenerała Bernadotte ministrem wojny, a terażniejszego ministra wojny Milet-Mureau, który był jenerałem brygady inżynierów, dwuziwnym jenerałem u tychże inżynierów i członkiem wojskowej rady przy dyrektoryacie. W

pisanym zaś bilecie do niego, okazał mu ukontowanie swoje za dobre jego zarządzanie wydziałem wojskowym. — Przedwczorem został Bernadotte jako minister wojny instalowany. Milet-Mureau odbył z nim kilka w przed naradzeń, dla oświecenia go o terażniejszym stanie wojennego wydziału. Bernadotte, którego wybor bardzo jest od gorliwych republikanów chwalony, mianował tak słyhać sekret. ob. Miot, bywszego ambasadora w Turynie.

Gdy minister marynarki Buix ma ciągle kommandę nad Brestenską flotą, mianował dyrektoryat tymczasowo ob. Bourdon, który dawniej szefem kancelaryi w wydziale marynarki, potym agentem marynarki w Ostendzie i Korsyce zostawał ministrem marynarki. — Ob. Rejhard, terażniejszy kommissarz rządowy w Toskanii został podług tutejszych pism pełnomocnym ministrem naszym w Helwecyi mianowany, na miejsce ob. Perrochel, który jest odwołany. Ostatni był dawniej w czasie ministrowstwa Trugueta, sekretarzem legacyi w Madrycie i miał się do prześladowania Trugueta przyłożyć, który teraz z listy emigrantów wymazany został. — Fouché de Nant, jest podług przyjaciela ustaw, ambasadorem przy Bawarskiej rzeplce mianowany. To (dodać tenże dziennik) zapowiada nową odmianę w Hollandyi. Fouché jest znany jako zapalony patryota, i był w ostatnich czasach ambasadorem w Medyolanie.

Od Włoskiej naszej armii przybył wczoraj kuryer, który przyniósł depesze od Moreau i Macdonalda. Słyhać iż między nimi i Suwarowem zaszła nowa bitwa, lecz nic jeszcze o niej urzędowo nie oznajmiono, mówią tylko że zobu stron

była rozprawa bardzo krwawa. — Niektóre turejsze pisma mówią, że Championet jest J-n kommanderującym Włoskiej armii, a Moreau R-ński mianowany, lecz urzędowanie nie jeszcze o tym nie oznajmiono. Przedwczoraj miał Championet do Paryża przybyć. — Po ług wyroku dyrektorjatu ma być żołd regularnie wojsku wypłacany, i minister wojny ma co miesiąc o tem rapport zdawać. W arseniałach naszych nie znajdują się teraz tylko 30,000 karabinów w zapasie. Papirowym zbywa jeszcze na mundurach i wielu innych rzeczach. — Cytadella Turńska, jedna najmocniejszych w Europie, musiała się z niedostatku żywności poddać. Garnizon jej przebył już gorę Cenis udać się do Francji. — Jenerał Moreau w prowadził świeże woyska i zwozność do cytadel Tortony i Aleksandry. — Jenerał Kellermann został jenerałem inspektorem w Batawskiej rzplcey mianowany. Od tamtejszego naszego jenerała Brune przybiegł tu kurjer z depeszą, którą o nowościach nie wiadomo. — Garnizon w Lyonie został znacznie zmocniony.

Ter żońcyszcy rządca Turynu, hrabia St. André, wydał rozządzenie żeby się w 48 godzin wszyscy Francuzi i Cesarzini z Turynu oddalili. — Jeden z naszych dzienników z pewnością, że dawny dyrektorjaty odwołał od d. 3 czerwca wszystkie nasze woyska z Batawskiej rzplcey, ale rozządzenie to zapewne już odmienione zostało. — Do Włoch ma być linia telegrafów rozciągnięta; ob. Chappe zatrudni się tym urządzeniem. — Z Tulus wyszło 2100 żołnierzy do Nicei. — Republikanie w Neapolitńskim co raz więcej woyska wystawiają. Jenerał Federici kommanderuje jazdą. Kardynał Ruffo włożył na trzeciyszy rząd republikanów w Neapolu klątwę, i tego

członki za wolne do zabicia oświadczył. Arcybiskup Neapolitański to samo przeciw kardynałowi Ruffo uczynił. — Propagator miesci w sobie następujący wypis z listu Felismarszałka Suwarowa od Imperatora Rosyjskiego: "Zwycięzta o towarzyszy mi krok w krok. Żołnierze W Cesarskiej Mci nie odwracają się tyłem do nieprzyjaciela, mają się owszem za szczęśliwych, iż mają honor stosownie do rozkazów W. C. Mci wytęplać tak nazwanich republikanów i ich smieszne systema wolności i równości.

Z Baiony donoszą pod d. 25 czerwca, iż przejeżdżający z Madrytu do Paryża kurjer przywiósł tam wiadomość, że Francuzka flotta złączyła się z Hiszpańską pod admirałem Mataredo w Kartagenie, i że obie wysły potym złączone na morze. — Wysła z Kartageny Hiszpańsko Francuzka flotta mówi Przyjaciel ustaw wynosi razem 40 liniowych okrętów. Z Kadyks przysłączy się jeszcze do niej 10 liniowych okrętów. Inne dzienniki utrzymują zaś przeciwnie, że nasza flotta nie złączyła się jeszcze z Hiszpańską. — Hiszpańskie szalupy armatne krążące, przy Algesiras; zabrały Angielskiego kutra Williams Pitt od 12 armat na drodze z Gibraltaru i do Algesiras przyprowadziły. — Do Brest przybył znowu szczęśliwie konwoj od 17 żagłów z potrzebami do budownictwa okrętów pod okryciem jedney fregaty. — Trzy znajdujące się jeszcze w Tulonie liniowe okręty złączyły się także z Hiszpańską flotą. — Przy Malcie mają się podług ostatnich z tamtąd wiadomości, 3 liniowe okręty Francuzkie wyporządzone i 5 fregat do wyszćia na morze zamyuować. — Nic z resztą urzędowicie nie oznajmiono ani o flocie naszej, ani o armiach.

Kraj Szwaycarski, w którym teraz Malsena stoi, jest podług tutejszych pism tak ogłodzony, iak gdyby go Egipskie szarańcze spustoszyły. — Nowy Helwecki dyrektor Secretan, który jest na mieysce Ochsa obraany, i którego tuteysze pisma cichem zdracą nazywają, należał dawniey do Belgickiey rewolucyi i znajdował się długi czas w niewoli Austryackiey. — D. 29. czerwca został zamek Risban w Kale, nie przez zdradę, ale przez nieostrożność stróża na powietrze wysadzony. Na szczęście nie wiele się w nim prochu znajdowało. O trzy dni wcześaiey byłby takowy przypadek połowę miasta zniszczył, ponieważ znajdował się w zamku z 3 okrętów zbroynych proch. Jeden inwalida postradał przy wysadzeniu życia, więcey nie stała się żadna szkoda. — Dyrektor Ducos został d. 1. zwyczajnym sposobem instalowany. Kuryer który mu wiadomość o iego mianowaniu przywiósł, zastał go zatrudnionego z wielu wieśniakami w polu; uściskał ich i udał się na swoy obowiązek do Paryża.

Stosownie do wyroku dyrektoryatu, ma ten malarz, który tego roku odebrał nagrodę w malarstwie, zamordowanie naszych posłów przy Rasztadt odmałowić. Na ten czyn ma także być medal bity. — Bywszy minister wewnątrzny Franciszek Neufchateau, napisał w czasie swego ministrowstwa książeczkę o nayłatwiejszym sposobie nauczzenia dzieci czytać, i tę do publiczney nauki zalecił. — Astronom Lalande chce d. 18. t. m. odbyć z Blanchardem powietrzną podróż, i z Tivoli się w górę puścić. Blanchard wybrał do tej podróży balon z swey aerostatoryczney flotty, na której zamysła do

Ameryki się puścić. — Kompanie lichwiarzy mają już podług przyjaciela ustaw, na pożyczkę z 100 mill. którą minister skarbu Ramel poradził, i która iemu do wykonania powierzoną została, spekulacye czyni. — Bywszy minister Scherer został od obywatela Sauvebeuf oskarżony, który do niego pretensye za poniesione szkody rości. — Minister Talleyrand wyda iak słychać, w krótcie pismo względem tego wszystkiego co przeciw niemu zarzucane było.

Z Angers donoszą, że się wojna szwajcarska nowo rozpoczęła, i że wiele republikanckich żołnierzy życie już w niey postradali. — Nowe urządzenie wewnątrz idzie z pośpiechem. Szrodkowi kommissarze w wielu departamentach są oddaleni, i na ich mieysca gorliwi patryoci mianowani. — Pismo ministra zagranicznych związków, które na tayney sešsji rady 500 czytane było, nie ma w sobie podchlebnych widoków o położeniu naszym względem zagranicznych mocarstw zawierać. W dniach udręczenia, mowi iedno tuteysze pismo, niewiele znajdziemy przyjaciół, cały więc opis i widoki, rzeczypospolitey przeciw zagranicy powinny być ogłoszone, dla odjęcia wszelkich przyczyn trwogi. — Gwardye dyrektoryatu nazywają teraz gwardyami Moulins. Z więzienia w Marsylii uciekło wiele aresztantow, których się obawiają rozpusty. — Mowią zawsze ieszcze, iż w ministrowstwie zagranicznych związkow zaydzie także odmiana. — Zawsze ieszcze przychodzą adresa do ciała prawodawczego, w których nalegają o akt oskarżenia przeciw Merlinowi, Reveillere, Schererowi, &c. Kommissya osobna ma o próżbie w tych adresach umieszczony przy-

nić r^{ap}port. — Będący w Hadze nasz ambasador ma być, podług tutejszych pism, między innym i za to odwołany, że niechciał się zadować na obrządku żałoby, który tam Francuzki garnizon na zdarzenie przy Rasztadt obchodził. — Pytają się teraz kto ma właściwie nową pożyczkę z 100 mill. zapłacić Musi ona być (mowi jedno pismo) szczególniej od bywszych dyrektorów, od liwerantów, którzy nic nie dostawili, i podobnych ludzi zapłaconą. — P. Professor Danzel przysłał tutejszemu instytutowi pamiętnik o machinie hydraulicznej, którą wynalazł. Po przeczytaniu onego wyznaczyło zgromadzenie Ob. Bofsut, Perrier i Lewesque dla znajdowania się przy czynieniu z machiną d. 14 na Sekwasie do świadczenia, które się przedziwnie udało.

Rada starszych potwierdziła amnestyę dla dezertów. Wczoraj posłał Scherer opis czynności swoich we Włoszech radzie 500. Jeden członek zapytał się czy Scherer nie znajdzie się jeszcze w opactwie? Pismo Scherera zostało do dyrektoryatu tu odesłane, któremu zaraz przypominano o akcie oskarżenia przeciw Schererowi. — Gdy dawniej nigdy nie zdawano r^{ap}portu o wielkich taxach, które na zdobyte kraje nakładano, ma teraz wyznaczona na to komisya zdać o nich r^{ap}port.

Z Hagi d. 9. Lipca.

Angielskie wojenne okręty pokazują się coraz gęściej pod naszymi brzegami; stojący tu garnizonem Francuzcy strzelcy musieli nie dawno w nocy wystąpić, dla trzymania waży na piasku morskim. — Niektóre obywatelki departamentu Amsterdamu podały także do pierwszej izby adresy, w których powtarzają podane skargi przez ich mężów, braci, oyców &c

i proszą o zarządzenie im. Prezydent rz. kl. już podług konstytucyi nie mają kobiety głosu, azatym nie mogą czynić politycznych przełożeń, jednak mając wzgląd na kobiety, jako najmilszą część ludzkiego rodzaju, proponuje aby te adresy przyjąć jako doniesienie, co też postanowiono.

Z Londynu d. 5. Lipca.

Wice admirał Mithel, który komenderować będzie okrętami tajmney wyprawy, iadł wczoraj obiad u P. Dundas z jenerałem Abercrombie i innemi officyerami, którzy do tej wyprawy należą. Woyska ambarkują się w Portsmouth, Cowes, Southampton, &c. Wiele regimentów już tam poszły, inne wysadzą tam z Irlandyi. Liczba przeznaczonych do tej wyprawy woysk ma być do 35,000 ludzi doprowadzoną, z któremi się potym 45,000 Rosyyskiego woyska złączy. (Z listów, które z Hamburga i Petersburga odbieramy, ma być w Kronsztadt znaczne korpus zaambarkowane i do Niderlandów przeznaczone.) — Lord St. Vincent przysłał iak słychać ważną korrespondencyą, którą znalezione na zabranym Hiszpańskim pakebocie. Trzynaście liniowych okrętów, które pod admirałem Gardner od floty Bridporta wysłane były, już się z nim złączyły, a z 3 innymi został się Gardner w Lizbonie, dla przewiezienia zdobyczy Nelsona. O nieprzyjacielskiej flocie nie mamy żadnych wiadomości pewnych. — Nasz admirał Berkley trzyma w blokadzie Hiszpańską eskadrę złożoną z 1 okrętu od 110 armat, 4 liniowych innych okrętów i 1 fregaty przy wyspie Aix. Ponieważ jest podobieństwo, że może być zburzoną, popłynął tam z Blimut admirał Poole na okręcie Jerzy od 110 ar-

mat z 3 bombardierami. — Admiral Duncan popłynął d. 29 z 4 liniowemi okrętami z Jamut do Texel. Lord Bridport przybył do Londynu, i tak się domyślają, złoży komendę nad kanałową flotą dla słabości zdrowia. Słychać, że Duncan będzie jego następcą. Skoro Bridport z Plumet do Londynu, wyjechał rozwiesił kontra admirał Poole swoją banderę na okręcie Jersey.

Flotta zachodnich Indyy, przeszła 100 żaglow mocna, przybyła szczęśliwie do naszych portów. W drodze potkała 4 Hiszpańskie fregaty, które iednak zaraz się oddaliły, skoro nasze 3 wojenne okręty przeciw nim ruszyły. — Rozkaz królewski, przez który pozwolony jest wywoz towarów (wyjąwszy wojenne potrzeby) z Jamayki w zamian płodów do St. Domingo, był jeszcze d. 9 stycznia wydany. Pogłoska o niepodległości St. Domingo nie zdaje się potwierdzać. Gdyż ogłoszony tam wyrok dyrekteryalnego agenta pod d. 25 kwietnia, okazuje widocznie, że generał Toussaint jest przywódcą rzeplitey a nieprzywódcą Anglii. Może, iż rozpoczęte w tej mierze negocyacye zerwały się.

Lądem nadeszły depesze z wschodnich Indyy, które donoszą, że wezyr Ally, który niedawno (że był ni prawego toza) z dostojęstwem Naboba Aud złożony został, przy oddaniu wizyty w Benares d. 14 stycznia zabił rezydenta Cherry, kapitaną Konwai i P. Graham będących w służbie kompanii wschodnich Indyy, których miał za sprawców swego zżołenia. Druzgi urzędnik P. D. v. s uratował się iedynie z całą familią przez ucieczkę na dach i bronienie się piłą przez tę godzinę, poki generał Erskine z wojskiem nienadszedł,

za którego przybyciem wezyr Ally uciekł. Na jego głowę wyznaczono 50,000 rupiów nagrody, ktoby ją przystawił; jest on 23 letni młodzian, obdarzony wielkimi natury dary, schronił się do małego Rajah. Benares zostało w tym zamieszaniu podpalone. Armia nasza już była w pole wyruszyła, dla przymuszenia Tipposaib do oświadczenia się względem dalszego jego postępowania. Admiral Rainier krąży na wysokości Mangalore, grożąc iedynemu temu portowi Tipposaiba.

Zna lorda maiora Londynu leży w połogu. W takowym rzadkim zdarzeniu jest zwyczaj, iż miasto daje lordowej srebrną kolebkę w podarunku, która najmniej 500 f. szt. warta. Król będąc podług zwyczaju dziecię do chrztu trzymał. — X ę Jorku odebrał prawo obywatelstwa miasta Oxford. Król wyniósł kupca Morton Eden na barona Irlandyi. — Nowa afsekuracyya kompania za pozwoleniem parlamentu założoną została, należące do niej członki złożyły 1 mill. f. szt. — Spory względem dochodów kraju zostały znowu w parlamencie rozpoczęte, ponieważ P. Pitt przeciwnił się wnioskowi P. Tierney i nie chciał ich żadną miarą mieć w dzienniku sefyyi umieszczonemi, iako przeciwiące się tego propozycjom i mogące ostudzić umysły. Co do liczb, mówił P. Pitt, mogą podania P. Tierney być sprawiedliwemi, ale co istoty rzeczy są fałszywe. Nie może przeto pozwolić na zakończenie tej sefyyi bez zgębienia zupełnie rzeczy i przekonania publiczności o kwitującym stanie kraju. Składa w izbie rachunek, w którym przypuszczają, iż jeżeliby się wojna w tym roku zakończyła, to zaciągnięte na 1798. i 1799. rok 35 mill. będą w ro-

ku 1803 zapłacone, a cały dług chociażby się woyna dopiero w roku 1800. zakończyła będzie za 47 lat zaspokoiony. P. Tierney odpowiedział, że dług w 6 latach powiększył się od 209 do 216 mill. f. szt. i że kuinący Anglii handel zasadza się na zniszczeniu Francuzki-go i Hollenderskiego handlu, które iednak po przywróconym pokoju znowu ożywione zostaną, lecz stan nasz nie polepszył się tak dalece, że by można 34 mill. zaciągnąć, a jeżeli woyna póty prowadzona będzie póki Francya nie stanie się monarchią, to złe bardzo się powiększy. P. Pitt odpowiedział, iż żaden minister nie utrzymywał tego, żeby woyna póty prowadzoną była, póki monarchia we Francyi nie będzie przywróconą, tylko póki Europa i Francya od tyranii oswobodzone nie zostaną; iednak dla otrzymania pewnego i chwalebne-go pokoju, wypada mieć wzgląd na formę rządu. Minister Windham odpowiedział iż zawarcie pokoju nie zależy od formy rządu we Francyi, ale od potrzebney onego pewności, to było zawsze iego zdaniem. — W obu izbach Anglii ministrowie na ukończenie toczących się materyy naglili. Bill upoważniający króla do zakazania gabinetowem rozkazem wywozu zboża lub pozwolenia w prowadzenia go zzagranicy, iest tylko środkiem przeczności, iezeliby urodzaje tego roku chybiły. Bill zakazujący buntowniczych towarzystw został tak dalece w wyższej izbie zmieniony, a osobliwie przez uchylenie nałożonych przez niższą izbę pieciężnych kar, która iedynie ma moc nakładania ciężarów na lud, iż P. Pitt oświadczył sam, że po tych odmianach stał się bezużytecznym, a zatem potrzeba

inny na prędcie postanowić. Bill oznaczający handel niewolników z Afryki do zachodnich Indyy przeszedł pomimo podanej proźby przez Xcia Clarence w wyższej izbie. Względem drugiego zśś billu ograniczającego handel niewolników z niektórych brzegów Afryki, obiecał lord Grenville ważać na poparcie iego przytoczyć powody, a Xżę Clarence obiecał przeciwne przełożyć.

W teatrze Sadlers Wells będą teraz rewie ochotników reprezentowane; na awisie dodają, iż można będzie widzieć manewry bez wystawienia się na rostratowanie końmi. — P. Sheridaną Pizzaro uczy nił w 30 reprezentacyach 20,600 f. szt. Sheridan przypisał tę sztukę swey młodey żonie w tych wyrazach: Tobie w ktorey pochwała i oklask tey drammy największe ukontentowanie sprawiły i mnie z tego powodu radością napełniły, poświęcam tę sztukę. — Stawna kobieta pod nazwiskiem kawalera d'Eon wydaie opis swego życia.

Z Berna d. 27. Czerwca.

Jenerał Francuzki Montchoisi przybył do Arau z zleceniem od dyrektoryatu; w krotce iest tu spodziewany. Doniósł on o blizkim przybyciu nowego posiłku od 18 tysięcy ludzi. Batalion woyska Francuzkiego wszedł tu na dnie 25 i bracty naszego miasta zajął. Dyrektor Ochs złożył swoy urząd dyrektora i oddał się do Lauzanny; mówią że powodem do tego był list od obywatela Syeyes do dyrektora Laharpe pisany w którym Ochsa wystawia jako mającego ścisłe związki zdawniejszymi dyrektorami Francuzkiemi.

Z Neopolu d. 30. Maia.

Dzielnosc republikantcka zaczyna się tu okazywać i w najniższych klasach ludu; wielu obywatelów uczęszcza na wielkie zgromadzenie i inne patryotyczne kluby. Dzisiaj na wielkim zgromadzeniu utworzono podpis 6000 ludzi przeznaczonych na udanie się do Pouille i Kalabrii. Wniesiono także podpis na dobrowolną ofiarę dla dostarczenia potrzebom armii; ten co proponował dał z siebie dobry przykład, składając 600 dukatów. Na teży samey sesyi postanowiono podać komisyi prawotawczej zaskarżenie przeciw trzem isy członkom: Pignateli, Doria i Bruno. Akt oskarżenia od wielkiej liczby obywatelów podpisany został. Tym trzem oskarżonym osobom nie zaprzeczą nieskazzonej podciwosci, a nawet patrzyliżmu; lecz zarzucają im, iż nie mają tej czystości i dzielności jakiej okoliczności wyciąga.

Między naszymi jenerałami zasięło nie jakie porażenie Federici; który udał się był do Pouille powrócić dla zaskarżenia Meta. Ten jednak z wielką pomyślnością kieruje działaniami wojennymi; opanował Benewent który powstał przeciw Francuzom i działa wspólnie z jenerałem Spino dla pokonania insurgentów w Sanseverino i Menterofso.

Z Liworna d. 2. Czerwca.

Wczoraj zwinął do portu naszego statek Raguński przybyły z Malty a 22 dniaci, a z Kalliri w 11. Kapitan jego oświadcza że Malta w dostateczną żywnosc jest opatrzona i że w porcie tamtejszym znajduje się 3 liniowe okręty i 5 fregat Francuzki i gotowych do ruszenia na morze. Wojska będące w Porto Ferrato sposobią

się do rozpoczęcia oblężenia Lozgone.

Z Auszpurga d. 5. Lipca.

Różne oddziały wojska Cesarskiego są w marszu idąc na zmocnienie armii Arcy Xięcia Karola w Szwajcaryi, a między innymi strzelcy Dalmacyi i Tyrolscy tudzież czerwono płaszczowi z nad granicy Turckiej. Listy z Pawii mówią, że na dniu 25 nowa zasła bitwa w okolicach Aleksaadryi między lewym skrzydłem jenerała Moreau i środkiem wojska jenerała Bellegarde wzmocionym 9 batalionami które jenerał Kaym dnia 22 Czerwca wysłał z Turynu F. M. Suwarow z swojej strony na dniu 26 miał uderzyć na prawe skrzydło jenerała Moreau przy Voghera. Z tego pokazuje się, że doniesione cofnienie się jener. Moreau ku Appeninom Liguryjskim było zawczesne.

Z Manheimu d. 8. Lipca.

Diennik urzędowy ogłoszony w głowney kwatrze Arcy Xięcia Karola mieści w sobie co następuje: Francuzi znaywiększym pracnią pospiechem nad zburzeniem fortyfikacy Manheimu leżących na przeciwi Renu, i zatrudniają tym cztery tysiące ludzi: wysadzili już nawet min kilka. Lecz od strony Heidelberg i Schwetzingen nie burzyć nie będą; przeciwnie jeszcze nowe tam fortyfiacye mają założyć. Jednakowoż Francuzi przewiezli już znaczną część swojej artyleryi na lewy brzeg Renu i wszystkie potrzebne czynią przygotowania do całkowitego opuszczenia Manheimu i przebycia tej rzeki. Od dni 8 wiele wyszło wojska z Manheimu, i udali się na drugą stronę Renu i nie zostali więcej w tej twierdzy nad 500 saprow i Minerow zatrudnionych burzeniem fortyfikacyi.

GAZETY KRAKOWSKIEY

 W B S R Z O D Ź D N I A 2 4 L I P C A 1 7 9 0 .

Od brzegow Menu d. 6. Lipca.

Przed kilku dniami przechodziło przez Frankfurt kilka konwojów z jeńcami Francuzkami, którzy po zamianie udali się do Moguncyi. Podług jednego z pism publicznych, Elektor Bawarski ma dostawić kontyngens od 10 tysięcy ludzi; rekrutują także w Bawaryi z wielkim pospiechem.

Podług dziennika Przyjaciel ustaw, był to ob. Bruere syn sprawującego interesu Francuzkie w Raguzie, który przybył na dniu 8 praerial z depesami do Ankony. Od jenerala Buonaparte, depesze zaś te przywoził z Egiptu do Raguzy kurjer umyslny. — Połączona armia Austryacka i Rosyjska w czasie bitew stoczonych z Maccaldem, wnosili 45 tysięcy ludzi.

Z Szaflhausen d 30 Czerwca.

Świeżo rozesła się pogłoska, że jenerał Massena ostatnie opuścił swoje położenie wokółkach Zürich i ofiarował się za Aarę; dodają że postęp, wojsk Cesarzkich od strony Lucerny tudzież w Wals przymusiły go do tego. Rzeczyście od

strony S. Bernarda powieść krwawych rozprawach opanowane zostało.

Od Menu d. 9. Lipca.

Na prawem brzegu Renu, a szczególnie w okolicach Rasstadt zachodzą nowużwawe utarczki. D. 4 t. m. były Cesarzkie wojska, stojące pod jeneralem Görger w Rachen, Uelosen i Appenweyer, od większej Francuzow siły atakowane. W doniesieniu Austryackim z Rasstadt czytamy o tym ataku, co następuje: "Oczywiście zaczęła się o godzinie 3 zrana i trwała aż do nocy. Była jedna z nasyporczywszych. Nieprzyjaciel wpadł w środek, niedaleko wsi Ruffenhofen, o milę od Oberkirch leżący. Ponieważ miejsce było dla jazdy dogodne, uderzyły husary Blankensteina na nieprzyjacielską piechotę, która się powiększyły części z granadyerów składała, wycięty z kompanie i wiele zabrało jeńców. Obnaszentrydła musiły się z początku cokolwiek nadzad cofnąć, lecz w krótkce postąpiły znowu naprzód i przymusiły nieprzyjaciela do

opuszczenia Appenweyer i Renchen. Po tym obie strony zajęły dawne stanowiska. Nieprzyjaciel zostawił 400 zabitych na placu, wiele miał ludzi rannych, zabraliśmy 1 kapitana, 1 porucznika i 45 żołnierzy w niewolę. My mieliśmy kilku zabitych i około 80 rannych, w liczbie ostatnich znalazł się trzech officyerów. W tym samym czasie atakował nieprzyjaciel wiele innych jeszcze następnym posterunków, ale wszędzie bezskutecznie. — Strasburska jedna gazeta donosi o tymże samym ataku w tym sposobie: "Korpus Francuzkiego woyska, stojące przy Kel i wynoszące teraz do 20,000 ludzi, atakowało d. 4 Austryaków. Forpoczty zostały spędzone, Offenburg otoczone, i cały garnizon tam stojący po wystrzeleniu bram w niewolę zabrany. Za Offenburgiem zaszła potym uporczywa bitwa; nieprzyjaciel przymuszony był do cofnięcia się. D. 5 po południu znajdowały się nasze woyska w Oberkirch;abrały 1400 jeńców, zdobyły 20 armat i wiele bagażów — Gdy Austryacy w Sawaycaryi obchodzili śpiewaniem *Tedeum* i wystrzelałem z armat swoje zwycięstwa we Włoszech, kazał Arcy Xzę Karol o tym Mafsenę uwiadomić. Ostatni odpo-

wiedział: " Nasze nieszczęścia już mi są wiadome. — Xzę Wirtemberski pojechał do Wiednia.

Z Armii d. 25. Czerwca.

Armia Francuzka po bitwach dnia 17 i 19 cofnęła się ku naszemu miastu. Tylna straż zamknęła bramy miasta od strony Placency i zabrała z sobą klucze dla spóźnienia marszu ścigających woysk Austryackich i Rolsyyskich. Dnia 21 o 2 godzinie po południu dwóch huzarów Austryackich przybyło przed bramę S. Barnabas, żądali aby im otworzono, ale chcieli weszli do tego miasta i kazali powtwierzać inne bramy. O 3 godzinie korpus armii Cesarskiej nadciągnęli mocny oddział huzarów wyszedł przez bramę S. Michała, za którą tylna straż Francuzka mocna do 2000 ludzi obozowała. Francuzi nieczekałąc ataku cofnęli się; zabrano im 1 armatę i wielu jeńców. Woyska Austryackie i Rolsyyskie założyły 3 obozy przed tym miastem, te woyska nabrały bardzo wiele zdobyczy a osobliwie w koniach. D. 22 zwinięto te 3 obozy, a woyska Austryackie wystąpiły naprzód. Miasto Reggio było zajęte na dniu 23.

D O N I E S I E N I A.

Przez Magistrat miasta Cesarsko Krolewskiego Kazimierza podaje się do wiadomości. Iż na instancją Pani Antoniny Maydrowiczowej Kamienica Pana Szymona Sikorskiego mieszczanina Kazimierskiego tu w mieście Kazimierzu na ulicy Szewska zwanej stojąca liczba 91 oznaczona, długami pierwszym zł. pol. 300 Jmć Kieźdom wikaryuszom Kiośka Katedralnego Krakowskiego, druga zł. pol. 200 do Szpitala pod tytułem Świętego Leonarda tu w mieście Kazimierzu fundowanego, trzecią zł. pol. 3750 Elżbiecie Sikorskiej czwartą 315 czer. zł. Bulcerowi Jermemu czyli kompanii piątą 64 czer. zł. Zyrłowi Lebel Jakobowi, szóstą w drodze prawa dopiero bydy windykowaną z pretensyi pochodzącą do zł. pol. 3412 uroszczoną żydowskiemu małżonkom Jakobowi Jozerowi i Jachotte, siódmą czer. 70 żydowi Samuelowi Szymonowiczowi należącą się obciążoną do zł. pol. 7100 sądownie na dniu 19 miesiąca Listopadu R. 1798 oszacowana na satysfakcyę długu zł. pol. 1675 przez Antoninę Maydrowiczową prawem ewinkowanych w Ratuszu Kazimierskim w izbie konfisyryjona nay z konfisyryi przez Jmć wierzycielow hypotekę na teyże Kamienicy mających, w kancellaryi swego

Magistratu znajdującemi się (których przyzrenie każdemu jest wolne) ułożonemi za gotowe pieniądze na dniu 20 miesiąca sierpnia 17 miesiąca września, i 7 miesiąca października roku bieżącego o godzinie 10 ranney przez publiczną licytacją sprzedana będzie, zaczym mający chęć kupna teyże Kamienicy aby na wzywz wzmiankowany termin i miejsce przybydż mogli ninieyszemi obwieszczają się. Dan na sefsyi Magistratu dnia 16 Lipca 1799 roku.

Jan Dobrzański Prezes.
Szymon Ratkiewicz.
Walenty Janowski.

Z Rady Magistratu Miasta Kazimierza.
Wincenty Pączkowski pisarz.

Dnia 15 Października roku b. o godzinie 9 z rana C. K. cyrkulorney Tarnowskiej Kancellaryi fundi Religionis wioska Zabłocie dolne przy Tarnowie położona w trzechletnią arendowną posesyją to jest od 4 Lutego 1800 R. do 4lutego 1803 przez publiczną licytacją wypuszczona zostanie.

Præcium Fisci wynosi rocznie 291 zł. 2.
Vadium zaś mające być złożone 29 6 gr.

Arendy kondycye na dniu licytacji zgromadzonym konkurrentom w królowym języku dokładnie przeczytane zostaną, o których iednak aż do dnia licytacji w Kancellaryi Kr. prefektury Radłowskiej codziennie dowiedzieć się można.

Z Urzędu C. Kr. Dyrekcyi kameralney w Niepołomicach
dnia 16 Lipca 1799
K. Prokiesz adiunkt dyrekcyi.

C. K. sądy szlacheckie Krakowskie oznajmują dzieciom le Roux de la Magdaleine tym edyktem publicznym: że ś. p. Jan Rewell konsyliarz Króla śmć Polskiego testamentem swoim w Warsawie dnia 7 Stycznia 1792 roku spisany, troje dzieci, zmarłej siostrzenicy swojej le Roux de la Magdaleine, to jest: dwóch synów i iedną córkę dziedzicami summy 5000 czer: zł. ustanowił z tym warunkiem: ażeby Pani Jankowska druga siostrzenica jego, użytek od teyże summy 5000 czer: zł. dożywotnie pobierała, że zatyłm teraz po śmierci Pani Maryanny Jankowskiej dnia 9 września 1794 roku nastąpioney toż pobieranie użytku ustało, i summą 5000 czer: zł. na dziecia le Roux de la Magdaleine spadła.

Gdy zaś C. K. sądom tuteyszym miejsce przebywania wspomnionych dzieci nie jest wiadome, przeto na proźbę ustanowionego kuratora adwokata Liebicha, stosownie do Rozdziału 18 części II. ordynacyi sądowej, też dzieci edyktem ninieyszym wzywają się: ażeby nayoźniej w przeciągu lat trzech oświadczenie swoje względem obięcia lub zrzeczenia się dziedzictwa rzeczónego do sądow tuteyszych tym pewniey podały; ile że w przeciwnym razie tak sługoby to dziedzictwo w sądowej zostawało administracyi, dopokiby dzieci wezwane za zmarłym ogłoszone bydż nie mogły.

W Krakowie dnia 6 kwietnia 1799.

Jozef de Nikorowicz.
Jozef de Cronenfels.
Jan Morak.

Z Rady C. K. sądow szlacheckich Krakowskich
Galicyi zachodney.

Ascher.

C. K. Sądy szlacheckie Krakowskie Galicyi Zachodney oznajmują tym Edyktem suk: siorom ś. p. Woyciecha Wąsowicza, to jest Teofilu Wąsowiczowey teraz zamężney Medyński jako też Antoniemu i Adamowi Wąsowiczom, że Pan Franciszek Kierński u sądow tych, o przecięcie sprawy, względem ustąpienia dobr Mistosowic

przez Kazimierza Kłernickiego, wniesioney, żałobę na nich podał, i o pomoc sądu ile sprawiedliwość wymaga prosił.

Gdy zaś sądy te, niemając wiadomości gdzie obżałowani zostają, lub czy wcale w C. K. państwach dziedzicznych znajdują się, onymże sukcesorom Woyciecha Wąsowicza z ich szkoda i ich kosztem adwokata tutejszego Pana Bema zastępcą postanowiły, z którym proces ten podług ordynacyi sądowej rozpocznie się, i ukończony będzie oni z tym tym końcem upominają się: ażeby wczasie przyzwoitym to jest: dnia 28 września 1799 roku sami stanęli albo jeżeli jakie mają prawa swego dowody, te zastępcy wyznaczonemu w czasie przestali, albo nakoniec innego sobie patrona obrali, tego sądom tutejszym wymienił i podług przepisu tych środków prawa używali, które do obrony za najskuteczniejsze osądzą; gdyż w przeciwnym razie wszelką niedogodność z zaniedbanią wyniknąć mogącą, sami sobie, podług opiewu C. K. praw przypisać winni będą.

*Josef de Nikorowicz.
Darowski.
Jan Morak.*

Z Rady C. K. Sądow Szlacheckich Krakow: Galicyi Zachodniej.
W Krakowie d. 10. czerwca 1799.

C. K. sądy szlacheckie Krakowskie Galicyi zachodniej oznajmiają tym Edyktem Panu Szczepanowi Prażmowskiemu: że Pan Jacek Jezierski u Sądow tych, o przeięcie sprawy przez Xiędza Tomasza Byszyńskiego względem dziesięciu z dobr Dęba wniesioney, żałobę na niego podał, i o pomoc Sądu, ile sprawiedliwość wymaga prosił.

Gdy zaś sądy te niemając wiadomości gdzie obżałowany zostaje lub czy wcale w C. K. państwach dziedzicznych znajdują się, iemuż Szczepanowi Prażmowskiemu adwokata tutejszego Miłkowskiego z iego szkoda i iego kosztem zastępcą postanowiły, z którym proces ten podług przepisu ordynacyi sądowej rozpocznie się, i ukończony zostanie; on przeto edyktem niniejszym tym końcem upominają się: ażeby w czasie przyzwoitym to jest: dnia 28 września r. b. sam stanął, albo jeżeli jakie ma prawa swego dowody, te zastępcy wyznaczonemu wczasie przestali albo nakoniec innego sobie patrona obrat tego sądom tutejszym wymienił i podług przepisu tych środków prawa używał, które do obrony swej za najskuteczniejsze osądzi; gdyż inaczej wszelką niepomyślność z zaniedbanią wyniknąć mogącą samby sobie podług opiewu C. K. praw, przypisać musiał.

*Josef de Nikorowicz.
Gellinek.
Jan Morak.*

Z Rady C. K. Sądow Szlacheckich Galicyi Zachod.
W Krakowie d. 24 Czerwca 1799.
Ascher.

C. K. Sądy Szlacheckie Krakowskie Galicyi Zachodniej oznajmiają tym Edyktem P. Janowi Robertowi Watsonowi: że masy sukcesjonalna po s. p. Michale Sionkiewiczu przez Karatora Hołowke u Sądow tych, o zapłocenie summy 1485 zł. pol. żałobę na niego podała, i pomoc Sądu, ile sprawiedliwość wymaga, prosiła.

Gdy zaś Sądy te niemając wiadomości gdzie obżałowany zostaje, lub czy wcale w C. K. państwach dziedzicznych znajdują się, iemuż Panu Watsonowi adwokata tutejszego Telesfora Billewicza, z iego szkoda i iego kosztem, zastępcą postanowiły, z którym proces ten podług ordynacyi sądowej rozpocznie się i ukończony będzie; on przeto Edyktem niniejszym tym końcem upomina się: ażeby dnia 14 września R. 1799 o godzinie 9 z rana sam stanął, albo jeżeli jakie ma prawa swego dowody, te zastępcy wyznaczonemu wczasie przestali, albo nakoniec innego sobie patrona obrat, tego sądom tutejszym wymienił i podług przepisu tych środków prawa używał, które do

swęj obrony za najsukuteczniejsze osądzi; ile że w przeciwnym razie wszelką niedogodność z zaniebaniu wyniknąć mogącą samby sobie, podług opiewu C. K. praw przypisać był winien.

Jozef de Nikorowicz.

Darowski.

Jan Morak.

Z Rady C. K. sądow szlacheckich Galicyi zachodniej,
w Krakowie dnia 8. Czerwca 1799.

C. K. sądy szlacheckie Krakowskie Galicyi zachodniej znaymują tym edyktem Panu Augustynowi Stuzewskiemu: że Pani Wiktorya z Stuzewskich Świecka u sądow tych, o zapłaceniu summy 3000 zł. pol. z prowizyą z masy sukcesyonalney po s. p. Tomaszu Staszewskim, żatobę na niego podata, i o pomoc sądu, ile sprawiedliwość wymaga, prosita

Gdy zaś sądy te, nie mając wiadomości gdzie obżatowany zostacie, lub czy wcale w C. K. państwach dziedzicznych znajduie się, onemuz Augustynowi Stuzewskiemu adwokata tutejszego P. Urbańskiego z iego szkoda i iego kosztem zastępcą postanowiły, z którym process ten podług oraynacyi sądowej rozpoczęty i ukończony będzie; on przeto Edyktem niniejszym tym końcem upomina się: ażeby w czasie przywołitym to jest: dnia 18 września roku tego sam stanął, albo jeżeli iakie ma prawa swego dowody, te zastępcy wyznaczonemu w czasie przestał, albo nakoniec innago sobie patrona obrał, tego sądom tutejszym wymienił, i podług przepisu tych srodzkow prawa używał, ktore do swęj obrony za najsukuteczniejsze osądzi; ile że w przeciwnym razie wszelką niedogodność z zaniebania wyniknąć mogącą samby sobie, podług opiewu C. K. praw, przypisać był winien.

Jozef de Nikorowicz.

W. Roskoschny.

Morak

Z Rady Ces. Krol. Sądow Szlacheckich Krakowskich Galicyi
Zachodniej. W Krakowie d. 24 Czerwca 1799.
Ascher.

C. K. Sądy szlacheckie Krakowskie Galicyi Zachodniej oznaymują tym Edyktem Panu Leonowi Leonardowi Worcellemu: że Pan Antoni Karski w dobrach Włostow cyrkule Sandomierskim mieszkający u Sądow tych, o przeięcie sprawy przez Pana Adama hrabiego Przerebskiego o sumnę 11,023 zł. 6 gr. pol. wniesionej, żatobę na niego podał i o pomoc Sądu ile sprawiedliwość wymaga, prosit.

Gdy zaś sądy te, niemając wiadomości gdzie obżatowany zostacie, lub czy wcale w C. K. państwach dziedzicznych znajduie się, iemuż Panu Worcellemu adwokata tutejszego Lewickiego, z iego szkoda i iego kosztem zastępcą postanowiły, z którym process ten podług oraynacyi sądowej rozpoczęty i ukończony będzie; on przeto edyktem niniejszym tym końcem upomina się: ażeby dnia 19 sierpnia r. b. o godzinie 9 z rana sam stanął, albo jeżeli iakie ma prawa swego dowody, te zastępcy wyznaczonemu wcześniej przestał, albo nakoniec innego sobie patrona obrał, tego sądom tutejszym wymienił, i podług przepisu tych srodzkow prawa używał, ktore do obrony tey sprawy za najsukuteczniejsze osądzi, gdyż w przeciwnym razie wszelką niedogodność z zaniebania wyniknąć, mogącą samby sobie, podług opiewu C. K. praw, przypisać był winien.

Jozef de Nikorowicz.

J. Gellinek.

Jan Morak.

Z Rady C. K. sądow szlacheckich Krakowskich Galicyi
zachodniej. W Krakowie d. 26 Czerwca 1799.
Ascher.

Sąd Ces. Krol. karzący Lwowski powołuje niniejszym powtórnie Kajetana Kle-
mensa hrabię Leszczyńskiego dziedzica dobr Honiatyn w cyrkule Zamoyskim poło-
nych o zbrodnię zdrady stanów oskarżonego, a względnie w iostrumencie powstania i
związku zdrayczego do zwalenią formy rządu dążącym za prezesa podpisanego, aże-
by się końcem oczyszczenia siebie z imputowaney sobie zbrodni w przedląg 60 dni
przed niniejszym Sądem kryminalnym stawit, albowiem iaczezy za winnego, i przy-
znającego się do zbrodai, uznawym bydz ma. Dan we Lwowie dnia 13 Maja 1799.

Franciszek Lorentz.

Mikołay Litwinowicz.

Łazarz Petuł.

Z Rady C. K. Sądu kryminalnego.

Aloizy Schönbek.

Ces. Kro. Sady szlacheckie Krakowskie Galicyi Zachodniej oznaymia tym
Edyktem Panom Jackowi i Ignacemu braciom Wąsowiczom: że Pan Jozef Zapolski u
Sądow tych, o uznanie kwitu na summę szacunkową 33,000 Zł. Pol za dobra Szczyty
i o potwierdzenie kontraktu kupna tychże dobr, żatobę na uich podał, i o pomoc Sądu
ile sprawiedliwość wymaga, dopraszał się.

Gdy zaś Sady te niemając wiadomości gdzie obżałowani zostaią, lub czy wcale
w C. K. krajach dziedzicznych znajduią się, onymże braciom Wąsowiczom patrona
tuteyszego Telesfora Bilewicza z ich szkodą i ich kosztem zastępcą postanowiły, z kto-
rym proces ten podług ordynacyi sądowej rozpocznie się i ukończony będzie; oni przeto
tym końcem upominaią się: ażeby dnia 7 września 1799 roku o godzinie 9 z rana sami
stanęli, albo jeżeli iakie moia prawa swego dowody, te zastępcy wyznaczonemu wczę-
śnie przestali, albo nakoniec innego sobie patrona obrali, tego sądom tuteyszym wy-
mieniłi, i podług przepisu tych środków prawa używali, które do swey obrony za naj-
skuteczniejsze osądzą; ile że w przeciwnym razie wszelką niedogodność z zaniedbania
wyniknąć mogącą, samiby sobie, podług opiewu C. K. praw, przypisać winni byli.

Jozef de Nikorowicz.

Darowski.

Jan Morak.

Z Rady C. K. Sądow Szlacheckich Galicyi Zachodniej
W Krakowie dnia 8 Czerwca 1799.

C. K. sady szlacheckie Krakowskie Galicyi zachodniej oznaymia tym edyktem
Panu Janowi Śląskiemu: że Pan Tomasz Guzowski u sądow tych, o zapłacenie summy
6000 zł. pol. żatobę na niego podał i o pomoc sądu, ile sprawiedliwość wymaga, pro-
sił.

Gdy zaś sady te nie mając wiadomości gdzie obżałowany zostaię, lub czy w ca-
le w C. K. państwach, dziedzicznych znajduie się, iemuż Janowi Śląskiemu tuteyszego
adwokata Jędrzeia B ma, z iego szkodą i iego kosztem, zastępcą postanowiły, z kto-
rym proces ten podług ordynacyi sądowej rozpocznie się i ukończony będzie; on
przeto edyktem niniejszym tym końcem upomina się: ażeby dnia 7 września 1799 roku
o godzinie 9 z rana sam stanął, albo jeżeli iakie ma prawa swego dowody, te zastępcy
wyznaczonemu w częśnie przestął, albo nakoniec innego sobie patrona obrął, teg
sądom tuteyszym wymienił, i podług przepisu tych środków prawa użował, które
do swey obrony za najskuteczniejsze osądzi; ile że w przeciwnym razie wszelką nie-
pomyślność z zaniedbania wyniknąć mogącą, samby sobie, podług opiewu C. K. praw
przypisać był winien.

Jozef de Nikorowicz.

W. Roskoschny.

Jan Morak.

Z Rady C. K. Sądow Szlacheckich Galicyi Zachodniej.
W Krakowie d. 8 Czerwca 1799 roku.

Z C. K. pełnomocney zażwornej komisji Galieyi zachodniej.

Ponieważ mocą naywyższej rezolucyi dnia 27 Septembra r. p. zezwolenie na regulacyę Magistratom w tych trzech Król. miastach, Lublinie, Kazimierzu dolnym i Końskich, z tym dodatkiem udzielone zostało, iż Burmistrzowie i Syndyki czyli examinowani radcy na czte swe życie nominowani być mają, i na Lublin.

Jeden Burmistrz z roczną pensyą	700 f. R.	w iedney osobie	250
Syndyk jako pierwszy radca		Rewident rachunkowy	250
z roczną pensyą	500.	Kasjer	250
Examiniowany 2gi detto	400.	Dwoch kancelistow każdy po	180
detto detto 3gi detto	300.	Jeden detto	150
detto detto 4ty detto	300.	tak jako w dolnym Kazimierzu i	
Sekretarz i razem protokolista		Końskich pierwszy examino-	
sesyjonalny	280.	wany Radzca jako Syndyk na	
Protokolista exhibitorum	200,	każde miasto z pensyą roczną	300

Registrator, expeditor i taxator

postanowiony bydź ma, i kompetenci do tych urzędow jako examinowani radcy i syndykowie z wyuczonych prawnych i politycznych wiadomości wykazać się, brove eligibilitatis od takowey dziedziczo krajowey naywyższej sądowey instancyi, attestata nienaganney moralności, i znaiomości Polskiego lub przynajmniej iednego z językow Słowiańskich. procz języka Niemieckiego i Łacińskiego przytączyć nawet, w przypadku gdyby za rzecz potrzebną puczitano, examinowi z praw politycznych w tuteyszym kraju wyszłych podać się; Kompetenci zaś do niższych urzędow świadectwa reyczasowey prawis służby w różnych kategoriach manipulacyi, pro z znaiomości niemieckiego, polskiego i łacińskiego języka mieć musza i w celu obsadzenia wszystkich tych niyżyc, konkurs na dzień 1 meo. Września wypisać nakazano; podać się przeto takowa okoliczność do powszechney wiadomości tym końcem, ażeby się Kompetenci w Komisji pod prezydeneyą tuteyszego C. K. W. J. Pana Wiceprezydenta appellacwi umyślnie na to oddać się mającey meldować, i potrzebnemi zaświadczeniami wykazać się mogli. W Krakowie dnia 5 Czerwca 1799.

Antoni Luzan.

Nomine Cæs. Reg. Fori Nobilium Lublinensis in Regno Galiciæ Occidentalis Cornelio Chron. Medio presentis edicti hisce insinuat, quod nimirum Generosus Joannes Haken-schmid mæssa Cridariæ Joannis Comitis Potocki curator, ad Forum hocce adversus, eum pro eo, ut contra Decret. Terr. Lucovie die 21 Octobris 1793 in puncto Solutionis 4830 Nrum: restitutio in integrum concedatur, Libellum porrexerit, Iusticiique opem, quo ad id iustitia exigit, imploraverit. Cum autem Forum hocce ob ignotum ejus habitationis locum, vel plane a Cæs. Reg. hæreditariis Terris absentiam ipsi, hic loci degentem a vocatum Garum] Ratynski ipsis periculo, & impendio, quæ Curatorem constituerit, cumque etiam Lis contestata in conformitate præscripti pro C. R. hæreditariis Terris Judicarii Coticis agitabitur, atque etiam terminabitur ideo ipse eum in finem admonetur, ut pro die 10 7bris a. c. aut ipse compareat, vel Curatori dato, si quæ forte haberet Juris sui adminicula tempestive transmittat, vel denique datum quempiam Matlatarium constituat Foroque huic deominet, & pro ordinæ præscripto es Juris adhibeat media, quæ ad sui defensionem maxime efficacia esse judicaverit; ut note quod se us adversas fors cunctationis suæ sequelas sibi met ipsi imputandas habebit, Ita eum tanquæ præscriptæ pro Cæs. Reg. hæreditariis Terris Leges.

Ig. Pietruski.

Einberg

Purtscher.

Ex Consilio Cæs. Reg. Fori Nobilium Lublinensis in Regno Galiciæ Occidentalis. Datum Lublini die 5 Junii 1799.

Na dniu 13 sierpnia roku terażniejszego zrana o godzinie otey w C. K. Myszlenickiey Cyrkulney kancelaryi w tymże cyrkule leżące starostwo Lypnich przez publiczną licytacyę na trzy po sobie bieżące lata to jest od 1go Listopada 1799, az do ostatniego Października 1802 naywięcey daćcomu zaarendowane będzie.

Cena fiskalna prócz podatków krajowych terazniejsza arendowna, od 10,500 zł. ryń. wynosząca, summa wywołana będzie.

Do licytacji dający zastaw (vadum) 1050 zł. ryń. złożyć, bez którego żaden, iako też i skarbowy dłużnik do licytacji przypuszczony nie będzie.

Z Niepołomic dnia 10 Czerwca 1799.

Karol Prokasz adiunkt dyrekcyi Niepołomskiej,

Przez C. K. sąd szlachecki Krakowski Galicyi zachodney mocą niniejszego edyktu wszystkim tym, do których należy, wiadomo się czyni. od sądu pozwolono jest, aby do ogólnie wszystkich przedtym w Woiewodztwie Sandomirskim ziemi Chęcińskiej teraz zaś w cyrkułe Radońskim leżących tak ruchomych, iako i nieruchomości to jest: polewę dobr Drzewica JPana Fabiana Szaniawskiego własnych zbieg wierzycielow był otwarty. Niniejszem przeto wszyscy, którzyby iakiekolwiek na przeciw za iż żonęgo prawo mieć rozumieli, obwieszczyć się, ażeby aż do dnia 16go Października 1799 pretensje swoje przez wydanie zwykłego pozwu na przeciw postanowionego w osobie JP. adwokata Walenego Oławskiego Kuratora masy konkursowej, do tutejszego sądu szlacheckiego tym pewniey podawali, i w tym nie tylko rzetelność swojej pretensyi, ale też i prawo, mocą którego w tęcy lub owey klasie umieszczenie byż żądają, okazali, ile że po upłynięciu przepisanego czasu nikt więcę słuchany nie będzie, i ci, którzy do tego czasu z pretensyami swemi do sądu nie udgłaszają się, od wszystkich rzeczonęgo dłużnika w cyrkułe kraiu znajdujących się dobr, bez żadnego wyjącia oddaleni zostaną, chociażby im lub prawo do wspólnęgo porachuaku służyło, lub rzeczy iakiey prawen własności z masy domagać się mogli, lub gdyby ich pretensya na rzecz iakiey nieruchomości do dłużnika należący zabezpieczona była tak dalece, iż takowę wierzyciele, gdyby malsie winni byli, mimo tego, iż im prawo do nadgodzenia sobie własności lub zapisu służyć mogło, dług zapłacić powinni będą.

A ponieważ podług przepisu zbioru sądowęgo w Rozdziale tym §. 86 obranie administratora masy, tudzież deputacyi wierzycielow nakazane jest, przeto wszystkich wierzycielow na dzień 21 Października 1799 o godzinie dziewięty z rana do tutejszego Cesarsko Krolewskiego Sądu szlacheckiego tym napomnieniem zwołuie się, iż tego samego dnia tym czasownie ustanowiony administrator masy lub potwierdzonym, lub też inny obranym, podobniez też i deputacya wierzycielow, do ktorey iedak nikt, iak tylko wierzyciel tęcy samey masy zdolnym byż może podług §. 93 i 94 obraną byż ma, oraz zaś przepisy, podług których dobra administrować się powinny, iaką władzę deputacya względem administracyi masy ma, i iak daleko administrator deputacyi zlecenia dopełniać powinien, ustanowione będą. Przeto wierzycielom na wyznaczoney dzień tym pewniey stawić się należy, gdyż inaczey podług §. 95 zbioru sądowęgo na ich niebespieczeństwo obranie administratora, iak i deputacyi wierzycielow od tutejszego Sądu nastąpi. Podług tego więcę każdy ma sobie postąpić, i szkody uniknąć, gdyż w tym na C. K. dziedziczne kraie ustanowionych praw przepis zachodzi. Dnia w Krakowie dnia 17 Czerwca 1799.

Josef de Nikorowicz.

Olechowski.

Jan Moras.

Ex Consilio Cæs. Reg. Fori Nobilium Craeoviensis Galiciæ
Occidentalıs.

Elsner.

Rozporządzenie C. K. Kommisszy Pełnomocney Zadworney Galicyi Zachodney.

Wygrywanie różnyh rzeczy tak, iak ciągniętie Loteryi, bez pozwolenia nato wprzód Wyrobionęgo jest zakazane.

Ażeby wygrywanie różnyh Sprzetów i rzeczy prywatne w propocyi Loteryinyh ciągnięty, lub nakazany urny losowey bez pozwolenia od Kamery Loteryinyj w przod za wyliczeniem 10 procentowey Opłaty wyrobionęgo Loteryinywu dochodowi tak bardzo szkodliwe, iuż przez kilka najwyższych rozkazow zabronione, lecz według zasadych doniesień znou mocno się rozszerzające, tak, iako i grę zwana Kribi malkowane skutecznie uchylić, ponawia się niniejszym wzmiankowany zakaz w każdym razie pod karą konfiskacyi, i osobnyh grzywien wartość wygrywanych rzeczy wynoszących z czego iedna trzecia część denonciantowi z zamilczeniem nazwiska jego, druga trzecia powiatowey Kalsie ubogich, a trzecia Kamery Loteryinyj przypadać ma, nakazując oraz tak wszystkim Urzędom Cyrkułarnym, iako też idnyh Zwierzchnościom, nie tylko mieć na to baczne oko, i iakże w zynione doniesienie rozkazow, ale także w niedostatku wzmiankowanęgo Konsensu za każdą rekwizycją Administracyi Loteryinyj po roztrząśnieniu poprzedniczym nawet karę konfiskacyi wykonać i o tem następnie dla dalszego odrobienia zapadłych grzywien do niniejszych Rządow Krajowych doniesienie uczynić.

w Krakowie dnia 21go Maja 1799.

Jan Wack w baron de Morgelik. C. K. Apos.

Misai. pełnomocny nadworny Kommissarz

Franciszek baron Wilson Waldgon de Castbrun.